

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2014. október

„Mária áldott rózsafüzére, édes lánc, mely Istenhez kapcsol minket.”

Október van, a rózsafüzér hónapja, amely időszakban megint megtapasztalhatjuk „e hagyományos imádság gazdagságát, mely egyszerű, mint a népi ájtatosságok, ugyanakkor olyan teológiai mélységei vannak, melyek alkalmassá teszik, hogy a komolyabb szemlélődést igénylő lelkek imádsága legyen. Az Egyház a rózsafüzérnek mindig különös hatékonyságot tulajdonított, ezért a legnehezebb ügyeit a közösségben, folyamatosan mondott rózsafüzérre bízta. Olyan pillanatokban, amikor az egész kereszténység került veszedelembé, a rózsafüzér erejének tulajdonították a megmenekülést, és utána úgy köszöntötték a Rózsafüzér Királynőjét mint a szabadulás kieszközölőjét. Szívesen bízom ma ennek az imádságnak hatékonyságára ... a világ békéjét és a családokat.”

Ahogyan ennek az írásnak a címe, a fenti mondatok is Szent II. János Pál pápa szavai, amelyeket „a püspököknek, a papságnak és a hívőknek a szent rózsafüzérről” írt, ROSARIUM VIRGINIS MARIAE című, a Rózsafüzér éve (2002. október-2003. október) alkalmából közreadott apostoli leveléből idézek. Legszívesebben az egészet ide másolnám, de ha ezt a terjedelmi korlátok miatt nem is tudom megtenni, szeretettel ajánlom, hogy aki csak megteheti, olvassa el és elmélkedje át ezt a levelet! (elektronikus formában elérhető: <http://uj.katolikus.hu/konyvtar.php?h=41>). Próbálkozhatnék különféle megközelítésekkel és megfogalmazásokkal, de egészen biztosan nem tudnám szebben, jobban és pontosabban, az átélt hit erejével szólni a rózsafüzérről, ezért a továbbiakban is átadom a szót II. János Pál pápának:

„A rózsafüzér ... – jóllehet jellegzetesen máriás imádság – lényegét tekintve krisztologikus. Alkotóelemeinek egyszerűségében sűrítve tartalmazza az egész evangéliumi üzenet mélységét, melynek mintegy rövid összefoglalása. Benne visszhangzik Mária imádsága, az ő örök Magnifikátja, a megváltó megtestesülés művéért, mely az ő szűz méhében kezdődött el. A rózsafüzérrel a keresztény nép beiratkozik Mária iskolájába, hogy bevezessék Krisztus arca szépségének szemlélésébe és az ő szeretete

mélységének megtapasztalásába. A rózsafüzér által a hívő kegyelmek bőségét nyeri el, mintegy magának a Megváltó Anyjának kezéből.” [...] Ifjú éveimtől kezdve fontos helye volt ennek az imádságnak lelki életemben... A rózsafüzér elkísért engem örömben és próbatételekben egyaránt. Sok-sok gondomat bíztam rá, és mindig bátorítást találtam benne. [...] a Péter székébe történt megválasztásom után, szinte föltárva a lelkemet, így fejeztem ki magamat: „A rózsafüzér nagyon kedves imádságom. Csodálatos imádság! Csodálatos az egyszerűsége és a mélysége (...).

„A rózsafüzér mondása ugyanis nem más, mint Krisztus arcának szemlélése Máriával. [...] A rózsafüzér Mária tapasztalásából kiindulva kifejezetten szemlélődő imádság. [...] „Szemlélődés nélkül a rózsafüzér lélektelen test, s mondása azzal a kockázattal jár, hogy formulák mechanikus ismétlése lesz, és ellentmond Jézus intelmének: 'amikor imádkoztok, ne beszéljétek sokat, mint a pogányok, akik azt hiszik, hogy a bőbeszédűségükért találnak meghallgatást' (Mt 6,7). A rózsafüzér mondása természete szerint nyugodt, szinte késleltetett lassú ritmust igényel, ami elősegíti az imádkozóban az elmélkedést az Úr élete misztériumairól, melyeket annak szívéen keresztül lát, aki a legközelebb állt az Úrhoz, s melyekből elmondhatatlan gazdagság fakad.”

„A rózsafüzér a béke imádsága a szeretet gyümölcsei miatt is, melyeket létrehoz. Ha jól végzik mint elmélkedő imádságot, a rózsafüzér, miközben titkaival elősegíti a Krisztussal való találkozást, szükségszerűen észrevéti a testvérekben is, főleg a szenvedőkben Krisztus arcát.”

Bizonyára számos más részletet is ki lehetett volna választani. Remélem is, hogy sokan el fogják olvasni II. János Pál pápának a rózsafüzérről írt gondolatait, s ez által egyfajta személyes kapcsolat fog kialakulni övele; a rózsafüzér hűséges, napi imádkozása pedig megerősíti a Rózsafüzér Királynője iránt szeretetünk és bizalmunkat.

Fejérdy Tamás

Kicsoda Jézus, milyen az Isten? (Lukács evangéliuma 9. fejezet 51-56. versek)

Történt pedig, hogy (Jézus) ... elhatározta, hogy Jeruzsálembe megy. Követeket küldött maga előtt, akik el is indultak, és a szamaritánusok egyik helységébe érkeztek, hogy szállást készítsenek neki. Azok azonban nem fogadták be, mert Jeruzsálembe szándékozott menni. Ennek láttára tanítványai, Jakab és János ezt mondták: »Uram! Akarod-e, hogy kérjük, szálljon le tűz az égből, és eméssze meg őket?« De ő hozzájuk fordulva megfeddte őket, és elmentek egy másik faluba.

Az Isten mindenható. Hány olyan ellenségem van, akivel nem bírok, akivel nem tudok elbánni! Ekkor valahogy úgy kezdek viselkedni, mint a kisiskolás, aki a nála erősebb bátyját hívja, hogy mőresre tanítsa azt az

osztálytársát, akit ő nem tud megverni. „Jöjj el Mindenható Isten, pusztítsd el őket!”

Lám, nem csak én vagyok ilyen, nem csak én gondolkodom így, hanem az apostolok is. És nem is akármelyik két apostol, hanem azon három közül kettő, akiket Jézus felvitt a hegyre a színeváltozáskor. Úgy gondolják, hogy akik velük nem tesznek jót, azok Szodoma és Gomora büntetésére érdemesek. A Mennyi Atya akkor sem fog beavatkozni, amikor ennél súlyosabb jogsértés következik be, Jézust megölik. El kellene gondolkodnom azon, hogy Jézus feddése bizony nekem is szól. Az engem ért méltánytalanság hogyan aránylik a Jézust ért méltánytalansághoz. Jézus az igazságos Bíróra bízta ügyét.

Balthazár Zsolt

Ebédmeghívás

Budapesten egy délelőtti ünnepségen voltunk sokan együtt, aminek végén az idős és bölcs Jánostól kérdeztem, itt marad-e az ünnepség utáni közös ebédre. Ő azt válaszolta, hogy nem teheti, mert most mennie kell, mivel egy fontosabb meghívása van: a felesége meghívta ebédre. Ez így először igen furcsán hangzott: mi az, hogy a felesége meghívta ebédre? Átvillant az agyamon, hogy esetleg ők mostanában külön élnek, de azért tartják a kapcsolatot és most valamiért mégis meghívta a felesége... Szelíd mosolya szerencsére hamar elárulta, hogy egyáltalán nem erről van szó. És amit ezután elmondott, azt halkán mondta, nekem, a fiatalabb számára tanulságul szánva.

Ha János és felesége kettesben akar valamit megünnepelni, akkor erre egy formális meghívással szoktak készülni, mint most is: így aztán felesége egy ünnepi ebédre hívta meg Jánost, otthon, náluk. Az asszony egyébként máskor is szívesen főz, de most egy különleges ünnepi menüt fog készíteni, aminek részletei János előtt is titkosak. János azért sejtje, hogy körülbelül mi lesz a leves, és a gyümölcsöt is ő szerezte be, a főételről azonban semmit sem tud. Azt is elmondta, hogyan szokott végződni egy ilyen ünnepi ebéd: az ebéd utáni közös hálaadó imádságuk végén, az Ámen előtt ő még Isten áldását kéri feleségére, majd kezét csókol neki.

János és felesége néhány hónap múlva 50 éves házasságok lesznek. Hogy most éppen mit ünnepelnek, azt nem árulta el. Mindenesetre az eddigiekből már biztosan megállapíthatjuk, hogy János is azoknak a táborába tartozik, akik számára a házasság valóban hivatás, a földi élet meghatározó boldogságforrása. Akkor ott nyilvánvalóvá vált nekem, hogy azért mesélte

el mindezt – kilépve az idős jóérezésű férfiak szemérmes zárkózottságából -, mert tovább akarta adni nekem, a nála fiatalabb, házas férfinak ezt az általuk művelt szép hagyományt. Olyat, ami a házastársi szeretetet – szerelmet – keretezi, formát ad neki, gazdagítja.

Remélem, János örömteli készülődésének elmesélése biztatás a fiatalabb házaspároknak is, hogy ők is ki tudják alakítani saját szépséges páros szokásaikat, amik sok évtizedes hagyományokká is csiszolódhatnak. Hogy kár lenne hinniük azoknak az ünneprontó és hazug hangoknak, miszerint a házasság csupán eleinte jelent valami kötődést, de a szerelem aztán elmúlik. Nem igaz, nem múlik el. Pontosítsuk: bízhatunk abban, hogy nem múlik el, hogy a szerelem megmarad évtizedeken át és egyre szebbé, mélyebbé válik.

Érdekes azonban a hallgatás, a sok évtizede boldog házasságban élők hallgatása. Plébániánkhöz is sok olyan házaspár tartozik, akik több évtizedes szerelemben és boldogságban élik közös életüket. Mai korunkban nem illik az ő boldogságukról beszélni, ők sem tárulkoznak ki ilyen ügyekben, boldogságuk hivalkodásmentes, diszkréciójuk elrejtje azt. A világban a válságba kerülő házasságok, a különválások sokkal nagyobb nyilvánosságot kapnak, hiszen ezeket a házasselek mindegyike bejelenti a környezetének, gyakran a házasság intézményére vonatkozó sommás, kiábrándult véleményükkel együtt. Ez is oka annak, hogy a közszájon forgó vélemények a házasság intézményéről nem éppen pozitívak. Ha ilyet hallunk, jusson eszünkbe János feleségének ebédmeghívása is.

Harmat Péter

A pápa a bűnösség beismeréséről és Jézus gyöngédségéről beszélt

„Ha képesek vagyunk megvallani azt, hogy bűnösök vagyunk, az megnyitja a kaput Jézus bocsánata felé” – mondta homíliájában Ferenc pápa szeptember 18-án a Szent Márta-házban tartott reggeli szentmisén.

A mai liturgia azt a bűnös asszonyt állítja elének, aki „könnyeit Jézus lábára hullatta, majd hajával megtörölte, elárasztotta csókjaival, és megkenete illatos olajjal” (Lk 7,38b) – kezdte beszédét a Szentatyá. Jézust egy farizeus hívta meg házába – egy farizeus, aki bizonyos szintű kultúrával rendelkezik, és szeretné hallani Jézus tanítását, szeretne többet tudni róla. És szívében elítéli úgy a bűnös asszonyt, mint Jézust, hiszen „ha próféta volna, tudná, hogy ki és miféle az, aki érinti”. (Lk 39b) Ez a farizeus nem volt rossz ember, csak nem tudta megérteni a nőnek ezt a gesztusát.

„Nem érti az alapvető gesztusokat, a nép alapvető gesztusait. Talán ez az ember elfelejtette, hogyan kell megsimogatni egy gyereket, hogyan vigasztal egy nagymama. Elméletei, gondolatai és másokat vezető élete közepette – hiszen lehet, hogy tanácsadó farizeus volt – megfélemlített az élet alapvető gesztusairól, az első gesztusokról, amelyeket épphogy megszülettünk, kezdünk megtapasztalni szüleinktől” – mondta Ferenc pápa.

Jézus szelíden és gyengéden, de a fejére olvas ennek a farizeusnak. Jézus türelme, szeretete és akarata, hogy mindenkit megmenten, arra viszik, hogy elmagyarázza, mit tett ez az asszony, és milyen udvarias, szívélyes gesztusokról feledkezett meg a farizeus. És mindenki zúgolódása közepette Jézus azt mondja az asszonynak: „Bűneid bocsánatot nyernek. A hited megmentett. Menj békével!” (Lk 7,48b; 50b)

„Jézus csak a nőnek mondja, hogy »hited megmentett« – a nőnek, aki bűnös ember volt. És azért

mondja neki, mert meg tudta siratni bűneit, meg tudta bánni bűneit, ki tudta mondani, hogy »én egy bűnös nő vagyok«, ki tudta ezt mondani önmagának. A többieknek, akik nem voltak rossz emberek, Jézus nem mondja, hogy megmentette volna őket a hitük, ők ugyanis csak azt gondolták magukról, hogy nem bűnösök. Számukra a bűnösök mindig mások: a vámosok, az utcanők..., ők voltak számukra a bűnösök. Jézus csak annak mondja, hogy »meg vagy mentve«, aki ki tudja tárni a szívét, és be tudja ismerni, hogy bűnös. *Az üdvösség, a megmenekülés csak akkor száll szívünkbe, ha kitarjuk azt bűnösségünk valósága előtt*” – fejtette ki homíliájában a pápa.

Jézussal különleges módon tudunk találkozni bűneinken keresztül – emlékeztetett a Szentatyá két héttel ezelőtti szavaira. Ez eretnokségnek tűnik, de Pál apostol is azt mondja, hogy csak két dologgal dicsekszik: bűneivel és a feltámadt Krisztussal, aki őt megmentette. „Ezért tehát beismerni bűneinket, beismerni, hogy szerencsétlenek vagyunk, elismerni azt, amik és akik vagyunk, illetve azt, amit képesek vagyunk megtenni vagy meg is tettünk, nyitja meg számunkra a kaput Jézus gyöngédsége felé, Jézus bocsánata felé. Ez vezet el minket Jézushoz, aki azt mondja: »Menj békében, a hited megment téged«, mert bátor voltál megnyitni szívedet afelé, aki valóban meg tud menteni téged. Jézus azt mondja a képmutatónak: »A vámosok és a cédák megelőznek benneteket az Isten országában.« (Mt 21,31b) Ez kemény! Akik viszont bűnösnek érzik magukat, azok bűneik megvallása által megnyitják szívüket a Jézussal való találkozásra, aki vérét mindnyájunkért adta.

(Magyar Kurír 2014. szeptember 18.)

Hirdetések

Minden hónap 2-án délután 4 órától együtt imádkozzuk a teljes **rózsafüzért** a Szent Margit hittanteremben.

Előre jelezzük, hogy plébániánk **őszi kirándulása** október 11-én, szombaton lesz. Mindenkit szeretettel várunk; részleteket a következő lapszámban közlünk.

Kirándulni hívjuk az újlaki híveket (továbbá rokonaikat és üzletfeleiket) a Börzsönybe október 11-én, szombaton. Találkozunk 8.20-kor a Kolosyn a Margit híd felé tartó buszok megállójában, vagy 8.40-kor a Nyugati pályaudvar középső bejáratánál.

Útvonalunk: Zebegény – Hegyestető – Szent Mihály-hegy – Nagymaros. Hossza kb. 10 km, szintkülönbség van. Hazaérkezés a késő délutáni órákban. Útiköltség a BKV és MÁV tarifái szerint.

Előre jelezzük, hogy évi rendes jótékonysági estünket november 8-án tartjuk a Szent István-hittanteremben, Testvéreink megjelenésére akár nézőként, akár fellépőként szeretettel számítunk. Utóbbiak – bármely korosztályból, bármiféle képességgel – jelentkezzenek mielőbb Hecsei Nikolettánál (20/262-75-78) vagy Kovács Bettinánál vagy Lasetzky Krisztinánál (30/577-7378) vagy Szaszovszky Józsefnél (3-677-459).

Családi események szeptemberben:

A keresztség szentségében részesültek:

Szeptember 7: Sütő Ármin Bene Fülöp

Szeptember 14: Nobilis Johanna Zsófia és Nagy Viktória

Házasságot kötöttek:

Szeptember 6: Dr. Kovács Attila és Dr. Róth Eszter,

Laczko Gábor és Bokor Krisztina

Halottaink:

Hegedűs Pálné (91), Czéh György (88), Palágyi Sándorné (85), Szomráky Arisztidné (84), Kádas Tiborné (79), Németh László (70)

Plébániánk rendszeres programjai

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmise után 1/2 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermeket váró házaspárokért ajánljuk fel minden

hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk 17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet hittanteremben.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök

16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Nyugdíjas klub: minden kedden délelőtt 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.

Teadélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ -21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.) Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákon, vagy telefonon: Török Andrea karnagy, 20/483-0149

Schola próbák: szerdánként 19⁰⁰ -20³⁰ az oldalkápolnában.

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sárlos Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhévizi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.